

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικὸν
Ετησίᾳ δρ. 10.—
Ἑξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικὸν
Ετησίᾳ φρ. χρ. 12,50
Ἑξάμηνος 6,50
Τρίμηνος 3,50

Περίοδος Β'.—Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 29 Σεπτεμβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρεβάκειον

Ἔτος 40όν.—Ἀριθ. 44

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Αὐτὰ ἦταν τὰ σοβαρὰ συμβάντα ἐκείνης τῆς νύκτας. Ἡ παρουσία τῶν καταδίκων ἀποτελοῦσε διαρκὴ κίνδυνον γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ νησιού, ποὺ ἔζησαν ὥς τώρα τόσο εὐτυχισμένοι· γιὰτὶ ποῖός ἔχει τὴν μεγαλύτερες συμφορὰς τοὺς περιμέναν ἀκόμα!

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ ἔμεινε στὸ Γρανίτινο Παλάτι κοντὰ στὸν Χάρμπερτ μὲ τὸν Πέγκροφ, ἐνῶ ὁ Κύρος Σμιθ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Νάβ, ἐπῆγε νὰ ἐκτιμήσῃ μόνος του τὴν ἔκτασι τῆς καταστροφῆς.

Ἦταν εὐτύχημα ποὺ οἱ κατάδικοι δὲν προχώρησαν ὥς τὰ πόδια τοῦ γρανίτινου τοίχου. Τὰ ἐργαστάσια τῶν Καμινιῶν δὲν ἄν διέφευγαν τότε τὴν καταστροφή. Ὅπως ὅποτε ὁμοῦ τὸ κακὸ αὐτὸ θὰ διορθώνονταν εὐκολώτερα παρὰ τὰ ἐρεῖπια τὰ συσσωρευμένα στ' ὄροπέδιο τῆς Τερψιθέας.

Ὁ Κύρος Σμιθ κι' ὁ Νάβ πῆγαν κατὰ τὴν Εὐχαριστίαν καὶ πῆραν τὴν ἀριστερὴ ὄχθη, χωρὶς ν' ἀνακαλύψουν οὔτε ἕως καταδίκων· ἀλλὰ κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος τοῦ ποταμοῦ, μέσα στὸ πυκνὸ δάσος, κανένα ὑποπτό σημάδι δὲν εἶδαν. Ἐν' ἀπὸ τὰ δυὸ ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶν τώρα, —καὶ τὰ δυὸ ἐπίσης πιθανά: ἡ ὅτι οἱ κατάδικοι ἐγγύριζαν τὴν ἐπιστροφή τῶν ἀποίκων στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰτὶ μπορεῖ νὰ τοὺς εἶδαν ὅταν περνοῦσαν τὸ δρόμο τῆς Στάνης· ἡ ὅτι, μετὰ τὴν καταστροφή τοῦ ὄροπέδιου, χώθηκαν στὸ δάσος τῆς Ἀγαλλίδας, ἀκολουθώντας τὸ ρεῦμα τῆς Εὐχαριστίας, κι' ἐπομένως ἀγνοοῦσαν τὴν ἐπιστροφή.

Στὴν πρώτη περίπτωσι, θὰ γύριζαν στὴ Στάνη, ποὺ ἔμεινε τώρα χωρὶς ὑπεράσπισι καὶ ποὺ περιεῖχε τόσες προμήθειες, πόλυτιμες γι' αὐτοὺς. Στὴ δεύτερη, θὰ γύριζαν στὸ λημέρι τοὺς καὶ θὰ περιμέναν τὴν εὐκαιρίαν γιὰ καινούργια ἐπιδρομὴ.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τοὺς προλάβουν. Ἀλλὰ κάθε ἐπιχείρησι, μὲ σκοπὸ νὰ λυτρώσῃ τὸ νησί ἀπὸ τοὺς κακοῦργους, κρέμονταν ἀκόμη ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ Χάρμπερτ. Ὁ Κύρος Σμιθ δὲν δίσχε ὅλες του τῆς δυνάμεις καὶ κανεῖς, γιὰ τὴν ὥρα, δὲν μποροῦσε νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Ὁ μηχανικός κι' ὁ Νάβ ἔφθασαν στὸ ὄροπέδιο. Τελεία καταστροφή! Τὰ χωράφια ὅλα πατημένα. Τὰ στάρχη, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ θειοσθῶν, πσμένα στὴ γῆ. Ἀλλὰ κι' ἡ ἄλλες φυτεῖες δὲν εἶχαν πάθῃ λιγώτερο. Ὁ λαχανόκηπος ξεριζωμένος. Εὐτυχῶς, στὸ Γρανίτινο Παλάτι ἦταν

ἀποθηκευμένοι ἀρκετοὶ σπόροι, γιὰ νὰ ἐπανορθώσουν αὐτὲς τῆς ζημιῆς.

Ὅσο γιὰ τὸν ἀνεμόμυλο, τὰ σπιτάκια τῆς αὐλῆς, τὸ σταῦλο τῶν ὀνάκηδων, αὐτὰ ὅλα εἶχαν καὶ. Μερικὰ ξῶα τριγύριζαν τρομαγμένα στὸ ὄροπέδιο. Τὰ πουλιά, ποὺ στὸ διάστημα τῆς πυρκαϊᾶς εἶχαν καταφύγη στὰ νερὰ τῆς λίμνης, γύριζαν τώρα στὴ συνειδημένη τους θέσι καὶ κυλιοῦνταν ἐπὶ τῆς λάσπης τῶν ὀχθῶν. Ἐπρεπε νὰ ξαναγίνουν ὅλα ἐξ ἀρχῆς.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κύρου Σμιθ, πιδ ὠχρὸ ἀπ' τὸ συνειδημένο, μαρτυροῦσε τὴν ἐνδόμυχή του ὀργή, ποὺ μὲ κόπο τὴν κρατοῦσε. Δὲν ἐπρόφερε ὅμως λέξι. Ἐκῆταξε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὰ ρημαγμένα χωράφια καὶ τὸν καπνὸ ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὰ ποκαῖδια, καὶ γύρισε μὲ τὸν Νάβ στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Ἡ ἀκόλουθος ἡμέρες ἦταν ἡ θλιβερότερες ἀπ' ὅσες πέρασαν ὥς τώρα οἱ ἀποικοὶ τῆς νήσου Λίγκολν! Ἡ ἀδυναμία τοῦ Χάρμπερτ μεγάλωνε ὁλοένα. Κάποια ἀσθένεια σοβαρώτερη, ἀποτέλεσμα ἴσως τοῦ μεγάλου φυσιολογικοῦ κλονισμοῦ ποὺ εἶχε ὑποστῇ, ἐτοιμάζονταν νὰ ἐκδηλωθῇ. Κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ προαισθάνονταν μιὰ τέτοια χειροτέρευσι τῆς καταστάσεως, ποὺ αὐτὸς θάταν ἀδύνατο νὰ ντεπεξέλθῃ.

Ἀλήθεια, ὁ Χάρμπερτ ἦταν βυθισμένος σὲ μιὰ νάρκη σχεδὸν ἀδιάκοπη καὶ κάθε τόσο εἶχε παραληρήματα δυνάτα. Οἱ ἀποικοὶ δὲν εἶχαν ἄλλο νὰ τοῦ δρῶν παρὰ μερικὰ δροσιστικά. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἐμπόδιζαν τὸν πυρετὸ, ποὺ ἔδειχνε τάσεις νὰ γίνῃ καυονικὰ περιοδικός.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ τὸ κατάλαβε τὴν 6 Δεκεμβρίου. Τὸ δυστυχισμένο παιδί, ποὺ τὰ δάκτυλά του, ἡ μύτη του καὶ ταῦτιά του εἶχαν γίνῃ κατάσπρα, ἐπὶν ἀρχὴ κυριοσθῆκε ἀπὸ ἕνα ῥίγος δυνατὸ. Ἐγρεμε σύσσωμο. Ὁ σφυγμὸς του ἦταν ἀδύνατος κι' ἀκανόνιστος, τὸ δέρμα του ξηρὸ, ἡ δίψα του μεγάλη. Σὲ λίγο τοῦ μπῆκε πυρετός. Τὸ πρόσωπο ζωήρεψε, τὸ δέρμα

κοκκίνισε, ὁ σφυγμὸς ἔγεινε ταχύς. Ἀργότερα τὸ παιδί ἴδρωσε πολὺ κι' ὁ πυρετός ἀρχισε νὰ πέφτῃ. Ἡ προσβολὴ βάσταξε πέντε σχεδὸν ὥρες.

Πολὺ σόβαρά ὅλ' αὐτὰ! Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ, ποὺ δὲν εἶχε ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι τοῦ Χάρμπερτ, ἦταν πᾶ βέβαιος ὅτι ὁ ἀρρωστός του εἶχε πάθῃ ἀπὸ διαλείποντα πυρετὸ κι' ὁ πυρετὸς αὐτὸς ἔπρεπε νὰ κοπῇ μὲ κάθε θυσία στὴν ἀρχή, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀργότερα ἀθεράπευτος.

— Καὶ γιὰ νὰ κοπῇ, εἶπε στὸν Κύρο Σμιθ, μᾶς χρειάζεται ἕνα ἀντιπυρετικό.

— Ἀντιπυρετικό! ἀποκριθῆκε ὁ μηχανικός. Καὶ δὲν ἔχουμε οὔτε κίνα, οὔτε κινίνη!

— Ὅχι, εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ· στὴς ὀχθες ὁμοῦ τῆς λίμνης ὑπάρχουν ἱτέες καὶ ὁ φλοιὸς τῆς ἱτέας μπορεῖ κάποτε νὰντικαταστήσῃ τὴν κινίνη.

— Ἀς δοκιμάσουμε, χωρὶς νὰ χάνουμε στιγμή! ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμιθ.

Ἐπρεπε, ἀλήθεια, νὰ δοκιμάσουν τὸ πρόχειρο αὐτὸ ἀντιπυρετικό, ἀφοῦ δὲν εἶχαν στὴ διάθεσί τοὺς καλλίτερο, καὶ νὰ τὸ δώσουν ἐπὶ φυσικῇ του κατάστασι, ἀφοῦ δὲν εἶχαν τὰ μέσα νὰ βγάλουν τὸ ἀλκαλοειδὲς τοῦ φλοιοῦ, δηλαδὴ τὸ σαλινό.

Ὁ Κύρος Σμιθ ἐπῆγε μονάχος του κι' ἐκοψε ἀπὸ τὸν κορμὸ μιᾶς «μαύρης» ἱτέας ὀλίγα κομμάτια φλοιοῦ. Τὰ ἔφερε στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ὅπου τὰ ἔκαμε σκόνη. Κι' ἡ σκόνη αὕτη, τὸ ἴδιο βράδυ, δόθηκε στὸν Χάρμπερτ.

Ἡ νύκτα πέρασε πιδ ἡσυχᾶ. Ὁ ἀρ-

ρωστός εἶχε μερικὰ παραληρήματα, πυρετός ὅμως δὲν τοῦ ἦλθε τὴ νύκτα ἐκείνη, οὔτε τὴν ἄλλη ἡμέρα.

Ὁ Πέγκροφ ἀρχισε πάλι νὰ ἐλπίζει. Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ δὲν ἔλεγε τίποτα. Τὰ διαλείμματα μποροῦσε νὰ μὴν ἦταν ἡμερήσια, μὲ ἄλλους λόγους ὁ πυρετός γὰ ἦταν τοῖταος καὶ νὰ ξαναρχοῦνταν τὴν ἐπομένη. Ἐπερίμεναν λοιπὸν τὴν ἐπομένη αὕτη μὲ τὴν μεγαλήτερον ἀγωνία.

Ἀλλὰ καὶ τῆς ὥρας ποὺ ἦταν ἀπύρετος,

«Ὁ Χάρμπερτ ἀρχισε νὰ σηκώνεται.»

ὁ Χάρμερτ φαίνονται τοιαυτοί. Τὸ κεφάλι του ἐπεφτε βαρὺ καὶ χαλίζονταν μὲ τὸ παραμικρό. Κι' ἄλλο σύμπτωμα ποὺ τρώμαζε πολὺ τὸν ρεπόρτερ: (Ἐπειτα συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ἀγαπητοί μου, Ἰ Βούλγαροι εἶνε οἱ ἐχθροὶ μας, οἱ μόνον μας ἐχθροὶ. Ἦταν δηλαδὴ κι' οἱ Τούρκοι, χειρότεροι, ἄλλα ὡς ἕνα καιρό. Γιατί τώρα πιά αὐτοὶ οἱ καί- μένοι τὸ πᾶν ἀπόφασι: δὲν ἔχουν θέσι ἐντὶ τὴν Εὐρώπῃ κι' ὁλοένα τραβιούνται, μαζεύονται, κάνουν τόπο. Αὐτὸ ἀρχισε ἀπὸ τότε ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ φύσουν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐπειτα τῆς Σερβίας, ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας, ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ καθεξῆς. Ἐχθρὸς ποὺ φεύγει, ποὺ ἀδειάζει τὴ γωνία, δὲν εἶνε πιά ἐχθρὸς. Ἐνῶ ἀπεναντίας οἱ Βούλγαροι θέλουν νὰ πλῶνουν. Ὁ ἐθνικὸς τους πόθος εἶνε ὁ ὅτι, ἀπὸ αἰῶνα ἐπὶ αἰῶνα, κι' ὅχι μόνον αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡγεμονία ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Θέλουν δηλαδὴ νὰ εἶνε αὐτοὶ ἀφεντὰδες κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι δουλοὶ τους. Γι' αὐτὸ εἶνε ἐχθροὶ μας, κι' οἱ μεγαλήτεροι ἐχθροὶ.

Προχθές, μετὰ τὴ βοήθεια τῶν Συμμάχων, τοὺς νίκησαμε, τοὺς ὑποτάξαμε. Ἀναγκάστηκαν νὰ ρίξουν κάτω τὰ ὅπλα καὶ νὰ δεῖξουν ὅλα τὰ ἑλληνικὰ μέρη ποὺ κρατοῦσαν αὐθαίρετ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου. Καὶ τώρα, ὅπλα, ὑποταγμένοι, ταπεινοί, περιμένουν νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος καὶ νὰ ποφασισθῇ ἀπὸ τοὺς Συμμάχους ἡ τύχη τους. Ἐστὶν τοῦλάχιστον φαίνονται τὰ πράγματα σήμερον. Ἡ Βουλγαρία δὲν δύναιτο νὰ νάντισται. Καὶ ποῖα θὰ εἶνε ἡ τύχη της μετὰ τὸν πόλεμον; Ἡ ἐκμνησθέν, ἡ ὑποδούλωσις της; Ὁχι. Ἡ Συμμαχία, ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἐλευθερίαν, κατένευε λαὸ δὲν θὰ θέλῃ νὰ ὑποδουλωθῇ. Ἡ τύχη λοιπὸν τῆς Βουλγαρίας θὰ εἶνε ὁ περιορισμὸς τῆς ἐκτετατικῆς καὶ δικαίας σύνορας. Δὲν θὰ πλῶνθῃ ὡς ἐκεῖ ποὺ ἐγύρευε, δὲν θὰ πᾶν ὡς τῆς Ἑλλάδος, οὔτε τῆς Σερβίας, ἢ τῆς Ρουμανίας. Κι' ἀναγκαστικά, θὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ νοῦ της ὅτι μπορεῖ νὰ κυριαρχήσῃ ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Ὁχι! ἐν τῇ Βαλκανικῇ, καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ γενικά, θὰ κυριαρχήσῃ ἡ Φυλὴ ποὺ ἔχει τὰ μεγαλῆτερα προσόντα καὶ τὰ περισσότερα ἱστορικά δικαιώματα. Κι' αὐτὴ πάλι χωρὶς νὰ ὑποδουλωθῇ κατένευε, χωρὶς νὰ γίνῃ τυραννὸς κατένευε.

Θὰ πῆτε: Ἐξοφλήσαμε λοιπὸν μετὰ τὴν Βουλγαρίαν; Πᾶσι κι' αὐτοὺς οἱ ἐχθροὺς, ὅπως πῆγε κι' ὁ Τούρκος;— Δὲν τὸ πιστεύω... Ὁ Τούρκος τὸ πᾶν ἀπόφασι: γιὰ τὸν Βούλγαρον ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ τὸ πούμε. Ἡ ὑποταγὴ του εἶνε στιγμιαία. Στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του πάντα θὰ διατηρήσῃ τὴν ἰδέαν του καὶ σὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ τὴν ξαναφανερῶσιν. Ἡ Μακεδονία, θὰ πῇ, εἶνε δική μου! Δικὴ μου κι' ἡ κυριαρχία ἐν τῇ Βαλκανικῇ! Ὡστε; Κι' ἀπὸ τὴν τελειώσῃ ὁ μέγας, ὁ παγκόσμιος αὐτὸς πόλεμος, ἐμεῖς θάχομε κι' ἄλλον; Ἐλλήνες καὶ Βούλγαροι θὰ ξαναπολεμήσουμε; Θὰ μᾶς ἀφίσουν νὰ μετρηθῶμε ἢ δὴν Φυλὴς κι' ὅποια φάη τὴν ἄλλην;

Αὐτὸ δὲν φαίνεται σήμερον πολὺ πιθανόν. Ἀπεναντίας μάλιστα βεβαιώνουν πῶς θὰν ἀδύνατον. Γιατί μετὰ τὸν πόλεμον,

θὰ γίνῃ μιὰ μεγάλη «Κοινωνία Ἑθνῶν». Αὐτὴ θὰ λύσῃ εἰρηνικά, διατηρητικά, ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ θὰ παρουσιάζονται ἐν τῷ μέλλον ἀνάμεσα ἐν διαφόροις Κράτεσι καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέπῃ σὲ κανένα νὰ ἐπιδιώκῃ καὶ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Γιὰ πολλὰ χρόνια, γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἴσως, πόλεμος δὲν θὰ γίνῃ κανένας, πουνενά' ἐπομένως οὔτε Ἑλληνοβουλγαρικός.

Ναί, ἴσως, αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πῶς δὲν θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ανταγωνίζονται ἢ δὴν ἀντιπαλέω Φυλές. Ὁ πόλεμος μετὰ τὰ κανόνια καὶ τὰ τουφέκια, μπορεῖ νὰ λείψῃ δὲν θὰ λείψῃ ὅμως ὁ πόλεμος μετὰ τὰ ὅπλα καὶ πνευματικά. Οἱ Βούλγαροι θὰ προσπαθοῦν ὁλοένα νὰ δείχνουνται ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐν γράμματι, ἐν τέχνῃ, ἐν ἐπιστήμῃ, ἐν βιομηχανίᾳ, ἐν ἐμπόρῳ, ἐν κοινωνικῇ καὶ κρατικῇ ὁργάνωσι. Κι' οἱ Ἕλληνες πάλι θὰ προσπαθοῦν νὰ δείχνουνται ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς Βούλγαρους. Καὶ νὰ ἴδωμε ποῖος θὰ λάβῃ, ἢ καλλίτερα θὰ διατηρήσῃ, τὴν κυριαρχίαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Γιατί τὴν κυριαρχίαν αὐτὴν κατ' οὐσίαν, οἱ Ἕλληνες τὴν ἔχουν κι' ἀπὸ τώρα. Εἶνε Φυλὴ ἀνώτερη, εὐγενέστερη, ἐξυπνότερη, πλεονεκτικότερη, πλεονεκτικότερη. Οἱ Βούλγαροι δὲν ἔχουν ἴσως παραπάνω παρὰ μιὰ θέλησι, μιὰ ἐπιμονή. Ἀλλὰ ἡ ὁλοῦς αὐτὴ εἶνε κατώτερη. Ἡ φύσις τοὺς δὲν θὰ τοὺς βοηθήσῃ ποτὲ νὰ φθάσουν καὶ νὰ ξεπεράσουν τοὺς Ἕλληνας.

Μὴ νομίζετε ὅμως, ὅτι κι' ἡ θέλησι δὲν εἶνε σπουδαῖος παράγων. Στὸ τέλος γίνονται καὶ καὶ ἐκεῖνο ποὺ θέλει μὴ ἐπιμονή. Κι' ὁ ἀντίπαλός του τότε, γιὰ νὰ τὸν νικήσῃ, πρέπει νὰ νάντισῃ μιὰ θέλησι ἐπιμονώτερη. Αὐτὸ θὰ κάμουν οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τώρα καὶ ἐν ἑξῆς, γιὰ νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ ἐπικυρώσουν τὴν ὑπεροχὴν τους. Αὐτὸ πρέπει νὰ κάμουν, γιὰ νὰ νικήσουν τελειωτικά ἐν τῷ μέλλον φρενιτικῶς ἀγῶνα: Μὲ μεγάλη θέλησι, μὲ μεγάλη ἐπιμονή, μὲ ἕνα σκοπὸ ὅλοι, νὰ βάλουν ἑνὲς ὅλους τὰς τὰς φυσικὰ χαρίσματα καὶ τὰς ὅλους τὰς ἐκτετατικὰς, νὰ παρουσιάσουν θαύματα ἀκμῆς. Γράμματα, τέχνες, ἐπιστήμες, βιομηχανίες, ἐμπόριο, ὁργάνωσις, τὰ ἑλληνικὰ ὅλα πρέπει νὰ εἶνε τὰ καλλίτερα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὰ τελειότερα. Τέτοια ποὺ νὰ τὰ θαυμάζῃ ὁ κόσμος. Τέτοια ποὺ οἱ Βούλγαροι νὰ τὰ φθονοῦν.

Πόλεμος πάντα' ἄλλα πόλεμος πνευματικός. Οἱ μεγαλήτεροι σὰς, σήμερον, πολεμοῦν ἐντὸν ἄλλοι, δοξάζουν τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα, τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρείαν, νικοῦν. Σελς μεθ' αὐτοὺς θὰ πολεμήσῃ ἐντὸν πνευματικῶς. Δὲν θὰν κι' αὐτοὺς λιγώτερον δύσκολος, οὔτε λιγώτερον ἐνδοξός. Φθάει νὰ νικήσῃ καὶ σελς, ὅπως σήμερον οἱ μεγαλήτεροι σὰς. Γιατί ἡ νίκη ἐντὸν πνευματικῶς πόλεμος τοῦ μέλλοντος θὰ εἶνε ἡ τελειωτική. Αὐτὴ θὰ ἐπισφραγίσῃ τὸν θρίαμβον τοῦ μεγάλου Ἑλληνισμοῦ ἐντὸν αἰῶνα!

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΑΣΦΟΔΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Ἀναστῆ πάντα ἡ ἀσφοδελία
Στὴν καρπὴν εἶπε ἀμυγδαλίαν:
— Ἐγὼ καὶ Σὺ ἔχομε τὴν χάριν,
Πρῶτες νάντισμε τὸ Γέννημα!..

Καὶ λέει ἡ Ἀλεπού: — Χαρὰ ἐντὸν νοῦ
Τέτοιες ποὺ μᾶς ποιεῖ ἐκπνέοντες!
Τὸν ἀντὶ τῆς κι' ἡ κοκκινὸν
Βάζει μετὰ τοὺς πρᾶματεντάδες!

1918

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μέσα ἐντὸν μισοσκότεινον καλλι τοῦ γέροντος ἐφημερίου τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης, ἐντὸν φῶς τοῦ λυχνarioῦ, ἐντὸν ἔξω ὁ βοριάς φυσᾷ καὶ τὸν φεγγάρι κατὰ λυχνarioῦ σκορπᾷ γύρω τὰς ἀργυρὰς τοῦ ἀκτίνες, δὴν - τρία Ἑλληνόπουλα, ἀπὸ ἐδιδάσαν τὸν ψαλτήρι καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀκούοντες προσεκτικὰ τὰ λόγια τοῦ Πατῆ Ἀναστάσιου, ποὺ τοὺς διηγείται τὰς τὰς δοξαζόμενους πολέμους τῶν προγόνων μας, τὰ τὰς τὰς Σαλαμίνος καὶ τοῦ Μαράθωνος. Ἡ φωνὴ τοῦ γέροντος πάλαι ἀπὸ συγκίνησιν, τὰ γεροντικά του μάτια βγάζουν φλόγας, τὰ μαλλιά του σηκώνονται καὶ γεμάτος ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ἐξορκίζει τὰ παιδιὰ νὰ φαγῶν ἄξιον ἐκείνων.

Προχθὲς ὕστερα ἐντὸν νεώτερα χρόνια, τοὺς μιλεῖ γιὰ τὰς δοξαζόμενες μάχας τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Βουλγαροκτόνου, καὶ σὲ λίγο ἡ ὄψη του σκοτεινιάζει, δὴν δάκρυα βρέχουν τὰ γλῶσσά του μάγουλα, τοὺς διηγείται τὴν πτώσιν τῆς Πόλης, γονατίζει καὶ μ' αὐτὸν γονατίζοντας καὶ τὰ παιδιὰ, εὐχονται τὴν ἀναστασιν τοῦ Γένους, παρακαλοῦν τὸν Θεὸν νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ νὰ γίνῃ πάλι τρισέκδοξ καὶ μεγάλη.

Καὶ ὕστερα, δείχνοντας τοὺς μελλοντάς τουρκομάχους ἐντὸν ἑορταστικῶς, τοὺς βάζει νὰ ὀρκιστοῦν πῶς θὰ χύσουν καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ αἵματος τῶν σταγόνων γιὰ τὴν Πατρίδα μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Κι' ἐκεῖνοι, βάζοντας τὰς ἀσθενικά τους χέρια ἐπάνω ἐντὸν τῆς θρησκείας σύμβολο, σφίγγουν τοὺς μικροὺς τους γρόνθους κι' ὀρκίζονται ἐκδίκῃσι τοὺς τυράννους.

Ἀπὸ τὸ Κρυφὸ Σχολεῖον βγήκε τὸ 21. Κυπριακὸς Ἀσπὴρ

ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ι. ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Ἡ αὐρὰ σου γλυκομιλεῖ,
καὶ τὸ φεγγάρι ἕνα φίλιν
ἀπὸ ψηλὰ σου στέλλει,
κι' ὁ ἥλιος μετὰ τὸν δειλινόν,
μ' ἕνα στεφάνιν φωτεινόν,
νὰ σ' ἀγκαλιάσῃ θέλει.

Γιὰ σένα, ἀγνή ΠΑΙΔΙΟΥ ΨΥΧΗ,
στὸν Πλάστη κάνουν προσευχὴ
πανευχόσμοι λουλουδιὰ,
γιὰ σὲ κάθε ποιεῖ γοργὸ
ψάλλει γλυκὰ γιὰ σὲ κι' ἐγὼ
αὐτὰ μου τὰ τραγουδιὰ!

Τραγουδῇ τῆς Δευτερείας

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Νίκος ἀπαντᾷ ἐντὸν βιβλίῳ του τὴν λέξι «ἐνηλπίσας».

— Τὴν θὰ πῇ αὐτό; τὸν ρωτᾷ ὁ παππούς.
— Νά, ἐπίασε ἕνα φύλλον καὶ τὸν ἀφίσε!
Ἐστᾷ ἀπὸ τὸ Κόκκινον Γάντι

— Καίμιν Μαρία, λέγει ἡ μαμμὰ ἐντὸν ὑπηρετρία: ἕκαστος πάλιν τὸν καφέ δὲν πίνεταί, θὰ τὸν πετάξουμε.

Κι' ἡ μικρὴ Πόπη ἐπεμβαίνουσα:
— Γιατί, μαμμὰ; Δὲν τὸν φυλάμε γιὰ τῆς βίβλιν;

Ἐστᾷ ἀπὸ τὸ Χιονίον τοῦ Μπαζανίου
Εἰς τὸ Σχολεῖον.

— Ποῖον λέγουσαν κατηγοροῦμενον;
— Ἐκείνον, ὁποῖος κατηγορεῖται
Ἐστᾷ ἀπὸ τοῦ Προμηθεὺς Δορυμέων

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνδυασμὸς τῶν λύσεων μετὰ 10 λεπτά, καὶ λάβῃ ἀπὸ τὸν μέσον εἰς τὴν Κλήρο- ν. Ἐὰν δὲλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ ἑστᾷ ἀπὸ τὸν μέσον εἰς τὴν Κλήρο- ν. Ἐὰν δὲλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ ἑστᾷ ἀπὸ τὸν μέσον εἰς τὴν Κλήρο- ν. Ἐὰν δὲλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ ἑστᾷ ἀπὸ τὸν μέσον εἰς τὴν Κλήρο- ν.)

Α'.) Παίγνιον				
ΕΣΤΑΛΗ	ΥΠΟ	ΤΗΣ	ΑΥΤΟΥ,	ΤΟΥ
ΝΗ		ΔΥ		
ΔΟ	ΚΟΝ	ΜΕ	ΤΡΑ	ΟΝ
	ΝΑ	ΔΙ	ΔΑ	
ΜΟ	ΠΕΝ	ΤΕ	ΡΟΣ	ΦΟ
	ΔΥ		ΒΙ	

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαί, ὥστε ν' ἀποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα τῶν ἐφοδίων τοῦ μαθητοῦ.

Δημιῶδες Ἀντίμα
Ἐστᾷ ἀπὸ τοῦ Ναντίου, τῆς Νίτης
Τριγύρω - γύρω θάλασσα
καὶ πῶς μετὰ τὴν μέση.
Τὴν εἶνε;

γ.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
Ἐστᾷ ἀπὸ τοῦ Ἑσπεριμένου Λόρεου
L - ptnc - vnt - * - ht - d - tt

Δύσεις τοῦ 41ου φύλλον
α.) Ρόδον, κρίνον, γὰζι, γαρδένι.
β.) Ὁ κάδουρας. γ.) Plus fait
que violence.

19ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΞΕΠΛΩΜΑΤΟΣ

Πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομη-
τῶν καὶ ἀγοραστῶν εἰς τὴν
Διάπλαιν τοῦ 1918—19.

Προκηρύσσεται σήμερον ὁ νέος, 19ος, Διαγωνισμὸς Ἑσπεριῶν. Ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιτρέπεται πολλὰ λόγια. Ἀλλὰ μὴ φαίνεται τὰς θάλασσας καὶ τὰς δυσκολίας καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδόσεως, ἔξετε τόσο ἀλλὰ τὴν σημασίαν τοῦ Ἑσπεριῶν καὶ τέλος, μάγαπατε τόσο πολὺ, ὥστε δὲν μὴ μὴν ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ὅτις ἀπὸ σήμερον, ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, θάρχι- τε νὰ μὴ ἐγγράφωτε συνδρομη- τῶν.

Καὶ τοὺς ὅρους τοῦ Ἑσπεριῶν κα- τὰ τοὺς ἑσπεριῶν. Μένουν καὶ φέτος ἱδιοὶ, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα ποὺ προ- τίθεται διὰ τοῦ: Πράκτορας. Θὰ εἰς τοὺς θυμίσω λοιπὸν καὶ αὐτοὺς ὅς μὴ μπορῶ συντομία.

Ι ΟΡΟΙ ΤΟΥ 19ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΞΕΠΛΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ Διγγωνισμὸς τοῦ Ἑσπε- ριῶντος εἶνε ἐτήσιος. Θάρχισις τὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1918, θὰ λή- γῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1919 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι, μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου, θὰ ἔχουν πολλήν ἐνθουσιασμόν, ἐξαμηνίους, ἢ τρι- μηνίους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες νέους συν- δρομητὰς θὰ λογαριάζονται ὡς δι- απλάταις τόσα φύλλα, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐ- τῶν ἐγγράφοντες ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ τὰ βραβεῖα, θὰ ἀνεμνηθῶν ἐξῆς:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ:—Θ' ἀπο-

νεμηθῇ πρὸς Δεκαπέντε μόνον, ἢτοι ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθεσῇ, (εἴτε μετὰ ἀγοραστῶν, εἴτε μετὰ συνδρομητῶν, εἴτε μετὰ δύο). τὰ περισσότερα φύλλα, (πάντως ὅμως ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 520). Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθεσῇ τὸν ἴδιον ἀρι- θμὸν φύλων μετὰ τὸν τοῦ 15ου βρα- βευομένου, θὰ βραβευθῶν καὶ ὅ- λοι αὐτοί, ὅσοι καὶ ἂν εἶνε. Ἐξ αὐτῶν ὁ διαθεσῇ τὰ περισσότερα φύλλα θὰ ἀνακηρυχθῇ Κορυφαῖος: θὰ δημοσιευθῇ δὲ εἰς τὴν Διάπλ- ασιν ἡ εἰκὼν του, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν βραβευομένων. (Ἐὰν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ μικροὶ Σύλλογοι ἢ Ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούν- των, τότε θὰ ἀνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων).

Εἰς τοὺς τυχόντας Πρωτῆς Τά- ξεως Βραβεῖον, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γρα- φείου μου ἐκδομένων, κατ' ἐκλο- γὴν τοῦ βραβευθέντος: (ἢτοι μόνον τοῖμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθή- κης, ἢ συνδρομῇ Διαπλάσεως τοῦ ἐκπαιδευτοῦ, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλί- ων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλων, τὰ ὅποια διέθεσαν ἐκαστος. Καὶ ὁ μὲν Κορυ- φαῖος θὰ ὑπολογίσῃ 30 λεπτά δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης λεπτὰ 25.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ:—Ἡ τά- ξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθεσῇ ἀριθμὸν φύλων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλά- χιστον τοῦ τελευταίου τῶν λαβόν- των βραβεῖον Α' Τάξεως.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθῶν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν των, οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι, κατὰ σειρὰν, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθεσῇ τὰ πε- ρισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπίπῃ ὁ εἰ- κοστός πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθεσῇ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλων μ' ἕνα ἢ πε- ρισσότερους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθῶν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον, ὅσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτους θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, μετὰ μόνον τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς Τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ 25 λε- πτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον, οἱ δὲ ἄλλοι λεπτὰ 20.

ΕΠΑΙΝΟΣ:—Ἐπαινοὶ θ' ἀνεμνηθῶν πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἀξίας δέκα λεπτῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον.

ΟΔΗΓΙΑ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφω τις συν- δρομητὰς ἐτησίους, ἐξαμηνίους, ἢ τρι- μηνίους, πρέπει νὰ στέλλῃ ἐκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτι- μον τῆς συνδρομῆς των, χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους, διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

2.—Ἐγγράφῃ νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ἑσπεριῶν, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος. Δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

3.—Δι' ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τῶν λο-

γαριάζονται εἰς τὸ Ἑσπεριῶν. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ἑσπεριῶν τοῦ ἐμβάλλοντος τὸ ἀντίτιμον συν- δρομητοῦ καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἔ- τους ἀναγενομένη τριμηνίον ἢ ἐξαμή- νου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἰς ὑπ' αὐ- τοῦ, εἴτε ὑπ' ἄλλου.

4.—Εἰς τὰ κληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως, θὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγρα- φόμενοι διὰ τοῦ ἑσπεριῶντος κα- τὰ τοὺς ὅρους τοῦ Διαπλάσεως. (Ἐπεται τὸ τέλος) Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 25 ὁδοῦ Ἐδριπιδίου
τὴν 25ην Σεπτεμβρίου 1918.

ΘΑ πῆτε: Καλὰ ὁ Διαγωνισμὸς Ἑ- σπεριῶντος. Λέγει ἐντὸν τέλος, τοῦ μη- νὸς ὁ 18ος καὶ σήμερον προκηρύσσεται ὁ 19ος. Ἀλλὰ τὰ νῦν τοῦ 1919; Ὁ ἑσπε- ρισμὸς αὐτὴν ἐκδοσῇ: «Μὴ μετὰ λη- σμονεῖ», ἢ θὰ εἶδῃ χαρὰ καὶ θὰ ἔχω- μεν πάλιν τὸ ὁπτασθέν μας;— Ἐλπί- δες ἔχω πολλὰς. Καμμίαν ὅμως βεβαιό- τητα διὰ νὰ πᾶς πᾶ ἀπὸ τώρα. Ὅπως δὴ ποτε, ὅλοι λέγουσιν ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε μακρὰ. Καὶ φυσικὰ, ὅταν γίνῃ εἰ- ρήνη, θὰ γίνωμεν ὅλα, ὅλα!

Διὰ τοὺς Πράκτορας τὸ εἶπα καὶ τὸ ξαναλέγω. Φέτος δὲν εἶνε ὅπως καθε- χρόνον. Τάποτέλεστα τοῦ 18ου Διαγ. Ἑσπεριῶν, θὰ δημοσιευθῶν πολλὰ νεώτερα καὶ οἱ Πράκτορες πρέπει νὰ ἐξοφλήσιν τοὺς λογαριασμοὺς των μέχρι τῆς 1

Ἀνταλούζαν.—ἡ Δόξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ με Ναντοπ. τ. Νίκης, Μαρησιαν καὶ με ὅλους τοῦ Κράτους Ἀνικήτων.—ὁ Νεαρός Ντέτεκτιβ με Ναντοπαιδα, Δευτ. ζτοὺς Σκλ., Χαλ. Κόσμον, Μπουμπουλ., Σουλωίσι., Ἐπτάτοφ., Πειραντ., Κυθέρειαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της : Χουσοστέφανον Ἀπόλλωνα (ἐγκάρδια συλλυπητήρια) Ἡρώα τῶν Δολιανῶν (εὐχαριστῶ πολύ) Τραγοῦδι τῆς Δευτεριάς (ὅλα ἐλήφθησαν) συμμορφῶν με τὴν παραγγελία σου καὶ ἔστειλα λυσόχαρτο Ναντοπαιδα (τὸ ἔλαβα) δὲν πειράζει. Φτωχὸ Χαμομηλάκι (κι' αἱ δύο χαρές σου πολὺ δικαιολογημένες) Παιδί τοῦ Μέλλοντος (λάθος πού δὲν ἔχει σημασία ὁ Κυρ. ὅχι ἀκόμη) Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο (τὰ ἔλαβα) στείλέ την. Κορολιανόν (ἀρμόδιος νὰ τὸ διαψεύσει εἶνε ὁ ἴδιος) Κῦμα τοῦ Αἰγαίου (ὅλα τὰ γράμματα στὸ ἴδιο ἔλαβα) νὰ ξέρης ὅτι πᾶνε χαμένα. Ραβινέ (πῶς γίνεται νὰ λείβουν; ἡ κίνηση, ἡ ζωὴ τοῦ φύλλου εἶνε αὐτά) Αἰολέα (λαβὼν τὸσα πολλὰ, ὥστε δημοσιεύω διτὴ τραβίζω) ἂν δὲν ἔτυχε κανένα δικό σου, τί πταίω; Βαρκοῦλαν τοῦ Ἀμβρακικοῦ (τόμοι ἐπὶ πιστώσει δὲν στέλλονται) Κόμητα Πατῶν (δρ. 3,50 καὶ ταχυδρομικῶς δρ. 4) Ξανθὸν Ἰππότην (περαστικά στὸ χέρι κι' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τόση ἀγάπη) (ἡ διόρθωσις ἔγινε, πιστοποιητικὸν περὶ τῆς) Στοιχειώμενο Δάσος (τὶ ἔστειλες; ἂν δὲν ἦτο καλὸν καὶ δὲν ἐνεκρίθη; ἀφ' ὧν δάβητι καὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ κληρωθῇ) Τμημένο Τουφέκι (ναί, ἀργότερα) Ναυτοπαιδα τῆς Νίκης (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, ἔστειλα) Ἀθάνατον Ἑλλάδα (περαστικά, ἔστειλα) Ἀγγελον Φίλιωνα (ὁ κ. Φαίδων λυπεῖται πολὺ πού δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ βιβλίον) εἶνε τότε χρόνια ἀφ' ὧν ἦτο φοιτητής! πρώην Κένταυρον (ὁ κ. Φαίδων ἔλαβε τὸ γράμμα σου καὶ σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ θέμα) Διαβολάνι τ. Ἀρσάκου (τίποτε δὲν ἔλαβα) Νεαρόν Ντέτεκτιβ (περαστικά διὰ τὰς 3 δρ. συμμορφῶν) Μανὸν (ἔλαβα εὐχαριστῶ) περαστικά στὸν μπαμπά. Ὁρατο Θαλασοποδὶ (τέτοιους φακέλλους δὲν ἔχω) Οὐμμένην Ψυχὴν, (ἐνεκρίθησαν, ἀλλὰ θὰ κληρωθῶν; ἔστειλα) Ἐνιαίαν Ἑλλάδα, Ἑλλ. Οὐρανόν, Τελευταῖον Παλαιολόγον, Ἀήτητον Ἑλληνα, Ἐνδοξον Μιλτιάδην κτλ. κτλ.

Ἀνατέλλουσαν Σελήνην, Ἀγρίαν Τσιγγάναν, Ἀντίνοον, Μεγάλην Ἰδέαν (ἔλαβα) εὐχαριστῶ.

Τεύθραν, Ἀδραμυττινούλαν, Διάττοντα Ἀστέρων, Χουσοστέφανον Ἑλπίδα, Κων. Παπαν., Νέστον, Παγωμένην Φωτιά, Βεοβένιαν, Λέοντα τῆς Χαίρωνεας (ἔστειλα).

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24ην Σεπτ. θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΕΣΙΑΣ ΒΑΛΕΡΑΙΝΑΣ

Τὸ διήγημα καὶ τὸ δοῦμα μαθὶ εἰς ἕνα τόμον μ' ἐκτενὴ πρόλογον. — Τυπώνεται εἰς ὀλίγη ἀντίτυπα ἐπὶ ὀλλανδικῷ χαρτῷ, διὰ τοὺς βιβλιοφίλους. — Τιμὰται δραχ. 5.—Θὰ εἶνε ἐτοιμὸν τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ θὰ τὸ λάβῃ ὅποιος στείλῃ ἀπὸ τώρα τὸ ἀντίτιμον πρὸς τὸν κ. Γρ. Ξενοπούλου, ὁδὸς Εὐριπίδου 38, Ἀθήνας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ, ὥπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

333. Δοξίγιφος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον
Ἀνδ' φθόγγι μουσικῇ
Στὰ εὖσμα τὸ τρίτον μου
Λουλούδια θὰ βρεθῇ
Καὶ μέσ' στὰ ὑπὲρ αὐτὰ
Τὸ σύνολόν μου, λύτα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ Ἀστέρος

334. Αἶνιγμα

Ἀπόστολος τὸ ἀρεσινκόν μου
Καὶ ὀρυκτὸν τὸ θηλυκόν μου.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Τρελλοῦ Ἀηδονάκι

335. Τρίγωνον

*** = Γυνὴ τῆς Γριφῆς.
*** = Μέλος τοῦ προσώπου.
** = Ζῶον.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἰνδαλμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ
336. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων
Τ' ἀρχικὰ τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:
Δίδω, κάτω, βραχὺς, πορθμὸς, ψεύδος.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Πατρινοπούλου

337. Ἑλλητισσύμφωνον

Εἰς - ο - αἰο - ο - εἰο - εαζ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μανὸν

338. Γρίφος

ον	ον		
ον ον	ον	ον	
τον	ον	ον	ον
φρο	ον	ον	δλοι Γ
	ον	ον	
	ον	ον	

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγαλμα τῆς Ἐλευθερίας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 27 καὶ 28

222. Ἐσθῆρ (ἔς, θήρ) — 223. Λέβης-Κέβης. — 224. Οὐ μὲν οὐ κρᾶται (Κατὰ στήλας, ἀριστερόθεν, ἐκ τῶν ἄνω.) — 225-229. Διὰ τοῦ Θ: Μ ὕ θ ο ς, θ ὄ λ ο ς, θ ε ἰ ο ς, α ὗ θ ι ς, ἦ θ ο ς. — 230. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (ἐμΜεσος, ἀΤΕλής, εὐΩδης ἸσοΡΟπία, προΔΟμος, μέΓιστος, ἰατός.) — 231. Οὐαί τοῖς ἡττημένοις (οὐ. ἐτη-σύ-τιμ ἐν εἰς.)

232. Μενέλαος (με ναι λᾶος.) — 233. Αἰ-πυτος-Αἰγυπτος.

224. ΡΑΠΤΟΣ 235. ΠΑΡΙΣΙΟΙ (Παρος, ΡΗΝΟΣ Πίον, Σίδηρος, Οἰμοί.)
ΛΑΓΟΣ — 236. Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ. — 237. Γυ-ΓΑΔΟΣ ναι εἰ κό σ μ ο ν ἡ
ΣΑΜΟΣ σι γ ἡ φ έ ρ ε ι. (Γῆν ἔξ-οἶκος μονὴ σιγῆ-φ έ ρ ι.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἑως 10 τὸ πολὺ λέξεις με ἀπλὰ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, με παχέα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ με κεφαλαία λεπ. 40. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

Εἰς αἱ Ἑλλάς, οἱ μὴ συμμορφούμενοι, πρὸς τὸ «Θυμὸν κράτει» γίνονται γελοῖοι.

Κορωνίς τῶν Ζιζανίων

Ξανθὸς Ἰππότης

Ι Η'—361

Σουλωίσινα, εὐχαριστῶ γιὰ τὰς εὐχάς σου. Ναυτοπαι, δέχομαι. — Γλυκὺ Παρελθόν.

Ι Η'—362

ΚΥΑΝΟΚΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

Ἀνεξάρτητος ὑποψηφ. Δημοψηφ.

Ι Η'—362

Προτείνω ἀνταλλαγήν Μ. Μ. με ὅλους. — Μεγάλῃ Ἑλλάς, δὲν ἀπήντησα, ἀσθενόωσα. Με συμπερασμὸν ἐγέλασα!.. Ὅστε ἰδέα!! Κρίμα!..—Βαρώνις, ἔρ-μες ἔπαψαν; — Ἀντιγόνη, εὐκόλα ξε-χνᾷς! — Ἀθάνατος Ἑλλάς

Ι Η'—363

Υμνε τῆς Ἐλευθερίας ὑπόσχομαι ὑποστήριξιν ὑμῶν εἰς τὸ Δημοψήφισμα. — Ὀδυσσεὺς

Ι Η'—364

Ναυτοπαι, δίδοι κ' ἐγὼ στεροῦμαι ἰδικῆς σου, γράφω ὅμως. (Μεσολόγγιον) ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΦΩΤΙΑ

Ι Η'—365

ΣΙΔΗΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Επίσης διορίζονται: Ἀντιπρόεδροι Εὐκλείδης. Ναυτικῶν Ἀυτοκράτωρ τῆς Τραπεζούντος. Περιθάλψας Σπᾶθι τοῦ Παλαιολόγου. Ἀσφαλείας Νέστορ. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι, Διεύθυνσις: Μιλησιν, ὁδὸς: Ἀρεῶς 32, Πειραιῶς.

Ι Η'—366

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Δημοκρατίας, θέλοντας νάμασσε σὲ κρατὰ Δύλλογο, προσχωροῦμε στὸ «Βασίλειον».

ΓΑΛΑΝΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

Ι Η'—367

Νικηφόρον Σίφος, Νάταν ἔτσι!!; Τρελλῇ Νεότης, Δευτεριά, Τρελλῇ Ἀσιγγάνα.

Ι Η'—368

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΙΚΗΤΩΝ

Διορίζεται ὑφυπουργὸς ἀντιπροσώπων: Ναυτικός

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Διορίζονται Στρατιωτικοὶ Διοικηταὶ (ἀντιπρόσωποι) Καρδίτης: Γόρδιος Δεσμός, Καλαμῶν: Κάβο Ματαπᾶς, Σπάρτης: Πανελλήνιον Μεγαλεῖον Σύρου. Πλοίαρχος Νέμος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΜΕΛΩΝ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ψευδωνυμοῦναι νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις, ἢ νὰ ἐγγραφοῦν ἀπλῶς ὁπαδοί, ἢ ἀπευθυνθῶσι πρὸς: Σπυρίδωνα Γιαμούζην, Λευκάδος 2, Ἀθήνας.

Ι Η'—369

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΙΚΗΤΩΝ

Μυστηριώδης Προσωπιδόφρος. εὐχαρίστας δεχόμεθα, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνεννοηθῇς προφορικῶς με τὸν κ. Γιαμούζην.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ι Η'—369

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ: Β. Σπυρόπουλος, Κῦμα τοῦ Αἰγαίου, Κ. Γ. Σμυρνιουδάκης, Α. Βαρδάνης, Ι. Γ. Σμυρνιουδάκης, Ν.Κ. Φαγγούλης, Θ.Γ. Φλεριανός, Γ. Ν. Σιαρλατίδης.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Οὐμμένην Ψυχῇ, ΑΜΦΙΔΟΧΙΑΣ: Βαρκοῦλα τοῦ Ἀμβρακικοῦ

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ: Μ. Σγουρός, Κ. Δ. Παπαδημητρίου.

ΒΟΛΟΥ: Ι. Α. Καρακίτης, Τμημένο Τουφέκι.

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ψυχὴ τοῦ Ἀπείρου.

ΠΑΤΡΩΝ: Ι. Κ. Γαλιάνου, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Ι. Κατσαμάδος, Ἀσκή τοῦ Βέγα, Κούλα Α. Ἀλεξάνδρου, Μ. Κουνουπιώτης.

ΠΥΡΡΟΥ: Σ.Κ. Σταυροπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Ν. Μ. Πολέμης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κ. Γ. Ντούρος, Δ. Χανσιδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστελλάντων δισάλεπτον μόνον με τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ εἰς ἑξῆς δύο: Ἰωάν. Γ. Σμυρνιουδάκης ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐρατὸ Χ. Φερετῆ γλου ἐν Μιτυλήνῃ, οἱ ὁποῖοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.